

Zubří 2. ledna 2010

Milý pane Hlochu,

s radostí bych napsala, že mne psaní tohoto dopisu těší. To bohužel nemohu a myslím, že víte proč. Nemíním Vám udělat tu radost a urážet Vás, jako Vy mě během našeho telefonátu. Už jsem to sice řekla, ale znovu: Nevěřím tomu, že můj e-mail k Vám ani napotřetí nepřišel. Víím, o čem mluvím, neboť vyučuji na škole i informatiku. Ale budiž, posílám Vám tedy dopis klasickou cestou a doporučeně.

Vskutku nechápu důvod Vašeho počínání. Proč děláte z komára velblouda? Nečekala jsem, že moje hodina o AIDS bude mít takovou negativní odezvu. I když jen od Vás, nikdo další z rodičů si nestěžoval. Nechápu Vaše slova: „Co si o sobě myslíš?! Mýho kluka žádný sprostárny učit nebudeš!“ Vzhledem k tomu, že jsou děti, které se sexem začínají již v třinácti letech, nelze moji větu, že AIDS je sexuálně přenosná choroba, brát u patnáctiletých jako sprostárnu.

Nemyslete si, že po Vašich reakcích v e-mailu a později i v tom telefonu přestanu na naší škole o AIDS mluvit. Můžete se cítit jakkoliv slušnou rodinou, ale virem HIV se může nakazit i člověk žijící spořádaný život s jediným partnerem. Ono se totiž dá nakazit i jinou než pohlavní cestou. Kolik toho vůbec o AIDS víte? Soudím, že mnoho ne. Chyba. Jsem si vědoma toho, že ve škole jste se toho o této nemoci asi moc nedozvěděl, to plně chápu. Já tuto neblahou skutečnost napravuji u Vašeho syna. Je to smutné, ale musíme si připustit, že dnes je u nás AIDS a HIV v daleko větší míře než např. v osmdesátých letech. A to jsme zemí s malým výskytem viru i samotné nemoci. Ano, HIV a AIDS jsou rozdílné věci! Vy jste to míchal dohromady! Já se svými hodinami snažím děti ochránit před nemocí i před stigmatem, které by měly před společností při nákaze. Přece si nepřejete, aby Váš syn zemřel kvůli ztrátě imunity v hrozných bolestech? AIDS je vážná věc a taky není pravda, že člověk je při nákaze HIV „odepsán“. Při léčbě může žít klidně i dvacet let.

Opravdu jste toho názoru, že o těchto věcech se prostě mluvit nemá? Opravdu si myslíte to, co jste napsal: „Slušnej člověk tohle prostě chytit nemůže!“? Zamyslete se přece trochu. Stejně jako dostanete např. žloutenku, můžete dostat HIV, stačí se jen dotknout krve nakaženého tak, aby se dostala do Vašeho těla! Při nákaze virem HIV jde o krev! Většinou. Krev, případně jiné tělní tekutiny, je to, co nemoc přenáší. Váš syn se může kdekoliv posilnit alkoholem a narazit na dívku, která má v těle virus. Neštěstí je na světě a přenašeč o tom ani nemusí vědět.

Taky jste řekl: „Přece není potřeba vědět každý detail.“ To je Váš názor. Po skončení mé hodiny mi 80% žáků řeklo, že minimálně o polovině věcí, které se dozvěděli, neměli ani tušení. Mezi nimi i Váš syn.

Myslím, že to je snad vše, co jsem Vám chtěla sdělit. Závěrem tedy: myslíte si, co chcete (Máte právo na svůj vlastní názor.), ale já s přednáškami neskončím. Tato byla jen první! Pokud tedy budete mít ještě nějaké argumenty, jsem ochotná s Vámi problematiku prodiskutovat. Kontakt na mě máte. Klidně můžete i přijít do školy, k debatě přizvu i naši preventistku, budete-li mít zájem. Ostatně, máme brzy třídní schůzky. Doufám, že se tam potkáme.

Hezký den

Mgr. Julie Vydrová